

Bisysslor

Jag reviderar härmed föreskrifter för bisysslor.

Leif Larsson

Kopia till

Rektors stab
Prefekter
Avdelningschefer
SACO
OFR

Bisysslor
(1 bilaga)**Sammanfattning**

Som huvudregel gäller att statligt anställda fritt förfogar över sin fritid och att den enskilde själv avgör hur han/hon vill använda denna. För statligt anställda finns dock vissa regler om s.k. bisysslor.

Det finns tillåtna och förbjudna bisysslor. Som principiellt tillåtna bisysslor betraktas fackliga, politiska och religiösa förtroendeuppdrag och normalt även uppdrag i andra ideella organisationer, statliga eller kommunala uppdrag i allmänhet samt normalt uppdrag där inga ersättningar eller andra förmåner utgår.

Det finns tre typer av begränsningar för bisysslor:

1. förtroendeskadliga bisysslor (7 § LOA)
2. arbetshindrande bisysslor (1 kap. 15 § ALFA)
3. konkurrensbisysslor (1 kap. 16 § ALFA)

1 Förtroendeskadliga bisysslor

En arbetstagare får inte ha någon anställning eller något uppdrag eller utöva någon verksamhet som kan rubba förtroendet för hans eller någon annan arbetstagares opartiskhet i arbetet eller som kan skada myndighetens anseende.

För lärare vid Universitet och högskola finns undantag i högskolelagen, där stadgas att en lärare vid en högskola får vid sidan av sin anställning som lärare ha anställning eller uppdrag eller utöva verksamhet som avser forskning eller utvecklingsarbete inom anställningens ämnesområde, om läraren därigenom inte skadar allmänhetens förtroende för högskolan. En sådan bisyssla skall hållas klart åtskild från lärarens arbete inom ramen för anställningen.

2 Arbetshindrande bisysslor

En bisyssla får inte vara så omfattande eller förlagd till sådan tid, att den hindrar den anställde att utföra sitt arbete vid högskolan.

3 Konkurrensbisysslor

Förbud mot konkurrensbisyssla innebär att den som är anställd vid myndighet inte får ha anställning eller uppdrag hos annan arbetsgivare (motsvarande) som bedriver motsvarande verksamhet. Han får heller inte själv eller genom annan driva företag inom detta område eller på annat sätt i förvärvssyfte utöva verksamhet inom området. Konkurrensbisyssla kan uppstå i relation till hög-

skolans uppdragsutbildning, såväl existerande utbildning som möjlig. Utgångspunkten för bedömningen är att lärare som bisyssla i princip inte får genomföra sådan utbildning som denne skulle kunna utföra inom ramen för sin egen anställning som lärare.

En lärare i vars anställning kan ingå forskning är skyldig att hålla högskolan underrättad om sina forskningsinriktade bisysslor inom anställningens ämnesområde. Uppgifterna om bisysslor blir därmed offentliga. Uppgiftsskyldigheten omfattar den som är anställd som (eller vikarierar som) lärare på typ av anställning, i vilken (principiellt) forskning kan ingå. Det saknar sålunda betydelse om forskning för tillfället ingår i en lärares anställning.

Alla bisysslor som avser forskning eller utvecklingsarbete inom anställningens ämnesområde skall anmälas. Detta gäller oavsett om verksamheten bedrivs i form av anställning, uppdrag eller i egen rörelse.

Redovisningen skall avse (a) bisysslans art, (b) uppgift om vem som är arbetsgivare/uppdragsgivare, (c) bisysslans omfattning och (d) bisysslans varaktighet. Om bisysslan avser verksamhet i eget eller närstående företag, skall detta särskilt anges. Anmälan av bisyssla skall ske inom en vecka, efter det att lärare har åtagit sig sådan syssla. Förändringar i lärares bisysslesituation skall fortlöpande redovisas.

Anställd som av högskolan stöds i sin forskarutbildning får inte ägna sig åt sådan verksamhet som kan fördröja studierna.

1 Bakgrund

Som huvudregel gäller att statligt anställda fritt förfogar över sin fritid och att den enskilde själv avgör hur han/hon vill använda denna. Staten har dock regler som klarlägger om och i vilken utsträckning anställda får ägna sig åt bisysslor. De statliga reglerna är förhållandevis generösa inom detta område; särskilt gäller detta för gruppen lärare inom högskolan. Lärarnas intresse av att kunna exploatera sina kunskaper sammanfaller här med ett samhällsintresse av att lärarnas kompetens kommer till användning även utanför högskolan. Det är också positivt om kontakter av detta slag leder till samarbete i form av forsknings-, utvecklings- och utredningsuppdrag till högskolan och dess institutioner. Samarbete med externa uppdragsgivare bör så långt möjligt administreras och redovisas genom högskolans institutioner.

Reglerna om bisysslor har generellt karaktären av s.k. negativ reglering, dvs. det är begränsningar i en rättighet som anges. Vad som inte förbjuds är med andra ord tillåtet. För lärarna inom högskolan finns ett undantag till den generella lagstiftningen med innebörden, att lärarnas rätt till bisysslor utvidgas genom att den högskolespecifika lagstiftningen delvis upphäver en av de restriktioner som gäller för andra statligt anställda.

Med bisyssla avses i detta sammanhang 'varje anställning, uppdrag eller engagemang som den som innehar anställning inom högskolan fullgör hos annan arbets- eller uppdragsgivare eller i egen regi'. Bisyssla är oftast avlönad eller förenad med någon annan form av förmån än lön, men den kan också vara helt ideell. En bisyssla är i princip varje syssla - tillfällig eller permanent - som utövas vid sidan av anställningen och som inte är hänförlig till privatlivet.

En viktig skiljelinje går mellan tillåtna och förbjudna bisysslor. Som principiellt tillåtna bisysslor betraktas fackliga, politiska och religiösa förtroendeuppdrag och normalt även uppdrag i andra ideella organisationer, statliga eller kommunala uppdrag i allmänhet samt normalt uppdrag där inga ersättningar eller andra förmåner utgår. Förbjudna bisysslor behandlas i avsnitt 2.

2 Typer av förbjudna bisysslor

Det finns tre typer av begränsningar för bisysslor:

1. förtroendeskadliga bisysslor (7 § LOA)
2. arbetshindrande bisysslor (1 kap. 15 § ALFA)
3. konkurrensbisysslor (1 kap. 16 § ALFA)

2.1 Förtroendeskadliga bisysslor

2.1.1 Förordningstext

Förbudet mot förtroendeskadliga bisysslor utgår från regeringsformens krav på alla anställda inom offentlig förvaltning att fullgöra sina uppgifter på ett sätt som beaktar alla medborgares likhet inför lagen och att handla på ett sakligt och opartiskt sätt. Förbud mot sådan bisyssla finns intaget i 7 § Lagen om offentlig anställning (LOA). Där anges att arbetstagare inte får inneha anställning eller uppdrag eller utöva verksamhet, som kan rubba förtroendet till hans eller annan arbetstagares opartiskhet i arbetet eller skada myndighetens anseende.

För lärare i vars anställning kan ingå forskning finns emellertid enligt 3 kap 7 § högskolelagen en viss rätt att utöva bisyssla:

En lärare vid en högskola får vid sidan av sin anställning som lärare ha anställning eller uppdrag eller utöva verksamhet som avser forskning eller utvecklingsarbete inom anställningens ämnesområde, om läraren därigenom inte skadar allmänhetens förtroende för högskolan. En sådan bisyssla skall hållas klart åtskild från lärarens arbete inom ramen för anställningen.

Enligt 4 kap 31 och 32 §§ högskoleförordningen skall högskolan på lämpligt sätt informera sina lärare om vilka bisysslor eller slag av bisysslor som inte är förenliga med denna bestämmelse. Högskolan skall ge sina lärare råd vid bedömningen om en viss bisyssla är förenlig med den bestämmelsen. Om en lärare begär det, skall högskolan lämna skriftligt besked i en sådan fråga. En lärare är skyldig att hålla högskolan underrettad om de bisysslor som han/hon har och som har anknytning till anställningens ämnesområde. Högskolan skall dokumentera underrättelserna. Dokumentationen skall hållas så ordnad, att det går att fortlöpande följa vilka bisysslor varje lärare har.

2.1.2 Riktlinjer och anvisningar

Utgångspunkten för lagstiftningen är hänsyn till de särskilda krav på integritet som måste kunna ställas på offentligt anställda. För att en viss bisyssla skall vara otillåten är det således inte nödvändigt att allmänhetens förtroende verkligen har rubbats eller ens att något har inträffat som kan sätta allmänhetens tilltro på spel. Det är tillräckligt att förtroendet kan rubbas på grund av bisysslans blotta existens.

Ett undantag till denna bestämmelse utgör statens syn på högskolelärares bisysslor. Av den sektorspecifika lagstiftningen framgår således, att det är angeläget såväl för den enskilde läraren som för högskolan som organisation att möjlighet till bisysslor av kvalificerad natur i rimlig utsträckning tas till vara. Genom den till följd av bisysslorna ökade kontaktytan med samhället utanför högskolan uppstår ett kunskaps- och informationsutbyte, som dels leder till att högskolekompetens förs ut i samhället, dels leder till att högskolans lärare och forskare får ökad insikt om förhållanden och problem i samhället, något som berikar också lärarnas kompetens.

Den utvidgade rätten i särbestämmelserna om bisysslor inom högskolan rör lärare. För övriga anställda gäller enbart de allmänna bestämmelserna om bisyssla.

Särbestämmelserna avser endast ämnesbundna bisysslor som avser forskning eller utvecklingsarbete. Om en bisyssla faller utanför läraranställningens ämnesområde eller avser annan verksamhet, exempelvis utbildning eller administration, omfattas den inte av den utvidgade rätten. Exempelvis är det inte tillåtet för lärare att åta sig utbildning för en annan utbildningsanordnare (exempelvis studieförbund eller motsvarande), om det finns risk för att läraren sedan inom högskolan kan komma att examinera studenterna med avseende på samma utbildning.

Det krävs vidare att bisysslor hålls klart åtskilda från lärarens anställning. Bisysslor kan dock innebära, att läraren blir jävig att hantera vissa ärenden; emellertid är högskolan som organisation inte berörd av jäv. Det krävs således att organ och anställda inom högskolan noga iakttar att jävsituationer inte uppstår.

Särskilt måste följande iakttas:

Det är inte tillåtet att utöva en bisyssla på ett sådant sätt, att intryck ges av att högskolan är engagerad i eller på något sätt ger auktorisation åt verksamheten. Som exempel kan nämnas att en lärare inte får medverka i marknadsföring av ett läromedel på ett sådant sätt, att det kan uppfattas som om högskolan står bakom läromedlet och rekommenderar detta. Ett annat exempel är om en lärare, på uppdrag av en organisation, ett politiskt parti, ett företag, etc. lägger fram en forskningsrapport; även i detta fall måste det klart framgå att läraren ensam svarar för innehållet i rapporten och att högskolan som organisation inte har något med saken att göra. Således får inte högskolans logo eller vapen användas i samband med en verksamhet, som en anställd bedriver vid sidan av sin anställning.

Allt arbete, dvs. undervisning och annat arbete, som en anställd utför åt högskolan skall ske inom ramen för anställningen, såvida det är fråga om arbetsuppgifter som ligger inom ramen för anställningen. Betalning skall ske i form av lön och i förekommande fall som ersättning för övertid.

Vid bedömningen av om en viss bisyssla skadar förtroendet för högskolan måste särskild hänsyn tas till om bisysslan innefattar ett stort ekonomiskt engagemang för läraren. Om en lärare har ett avgörande inflytande över en rörelse som bedriver verksamhet inom hans/hennes institutions arbetsområde, är risken för att förtroendet för högskolan skall skadas påtagligt. Även lärarens anställning måste beaktas. Sålunda är sannolikheten större för att en bisyssla skall medföra förtroendeskada, om läraren

genom sin ställning har ett stort inflytande över verksamheten inom högskolan. Också det förhållandet att ett betydande antal av lärarna vid en institution genom bisysslor har ett gemensamt ekonomiskt engagemang utanför högskolan, kan i vissa fall, även om inte någon av lärarna intar en ledande ställning vid institutionen, tänkas ge upphov till misstanke om att detta engagemang får påverka inriktningen av verksamheten vid institutionen. Lärarnas bisysslor är i sådant fall otillåtna.

Om en bisyssla avser ett uppdrag, som från beställarens synpunkt skulle kunna tänkas bli utfört inom en institution, skall uppdragstagaren/läraren tydligt informera uppdragsgivaren/beställaren om att uppdraget utförs som privat bisyssla och inte i vederbörandes anställning vid högskolan.

Om en bisyssla förutsätter att högskolans resurser i form av personal, lokaler, utrustning, etc. tas i anspråk, skall skriftligt avtal upprättas. Ersättning skall beräknas efter principen för full kostnadstäckning (inkluderande kostnader för lokaler, avskrivning på utrustning, etc.). Sådant avtal skall slutas mellan berörd(a) lärare och institution och godkännas av rektor.

En anställd har rätt att få skriftligt besked av anställningsmyndigheten om den bedömning som myndigheten gör av en viss bisyssla. Det är dock den anställde själv som ytterst har att svara för bedömningen om en bisyssla är förtroendeskadlig eller ej. Besked som går arbetstagaren emot kan överklagas.

Om en anställd innehar eller utövar en bisyssla i strid mot gällande författning, kan han/hon i princip åläggas disciplinansvar enligt 14-15 §§ LOA, om förseelsen inte är ringa. Som regel kommer disciplinpåföljd dock inte i fråga, om den anställde upphör med bisysslan, sedan han/hon har fått besked om att den är otillåten. Myndighetens omedelbara reaktion skall således inte vara att inleda ett disciplinärt förfarande utan informera arbetstagaren om sin inställning. Först om den anställde vägrar att efterkomma en rekommendation, kan det bli aktuellt att överväga disciplinära åtgärder (JO 1992/93 s 585).

Om en anställd trots disciplinpåföljd inte upphör med bisysslan, kan han/hon sägas upp eller avskedas från anställningen.

2.2 Arbetshindrande bisysslor

2.2.1 Avtal

Förbud mot arbetshindrande bisyssla finns intaget i gällande kollektivavtal och innebär att bisyssla inte får vara så omfattande eller förlagd till sådan tid, att den hindrar den anställde att utföra sitt arbete vid högskolan. Förbudet gäller oavsett huruvida bisysslorna hör till någon av de kategorier som har nämnts. Problemen med arbetshindrande bisysslor torde vara särskilt aktuella, när arbetstagarna vid sidan av sina anställningar driver egna företag; engagemanget för företaget kan inverka på möjligheterna att göra ett fullgott arbete, exempelvis inom forskning.

2.2.2 Riktlinjer och anvisningar

Den som är anställd vid högskolan har skyldighet att på anfordran utföra viss mängd övertid; (heltidsanställd) arbetstagare kan inte undandra sig denna skyldighet genom att hänvisa till bisyssla. En lärare kan inte heller, med hänvisning till sin bisyssla, vägra att undervisa vid tidpunkter, när det är mest lämpligt från utbildningens synpunkt. I sådant fall bör den enskilde läraren ansöka om tjänstledighet för enskild angelägenhet. Huruvida en sådan ansökan kan beviljas avgörs av högskolan med utgångspunkt i arbetsläget på enheten.

2.3 Konkurrensbisysslor

2.3.1 Avtal

Förbud mot konkurrensbisyssla finns intaget i gällande kollektivavtal och innebär, att den som är anställd vid myndighet som bedriver affärs- eller uppdragsverksamhet inte får ha anställning eller uppdrag hos annan arbetsgivare (motsvarande) som bedriver motsvarande verksamhet. Han/hon får heller inte själv eller genom annan driva företag inom detta område eller på annat sätt i förvärvssyfte utöva verksamhet inom området.

2.3.2 Riktlinjer och anvisningar

Konkurrensbisyssla uppstår i relation till högskolans uppdragsutbildning, såväl existerande utbildning som möjlig. Utgångspunkten för bedömningen är att lärare som bisyssla i princip inte får genomföra sådan utbildning som han/hon skulle kunna utföra inom ramen för sin läraranställning.

Av arbetsgivarnyckeln till avtalet följer att det är regeringen som prövar fråga om medgivande av konkurrensbisyssla

3 Redovisning av bisysslor

3.1 Skyldighet att redovisa bisysslor med anknytning till forskning och utvecklingsarbete

3.1.1 Förordningstext

En lärare i vars anställning kan ingå forskning är skyldig att underrätta högskolan om sina bisysslor inom anställningens ämnesområde. Uppgifterna om bisysslor blir därmed offentliga.

3.1.2 Riktlinjer och anvisningar

Uppgiftsskyldigheten omfattar lärare, i vilkas arbetsuppgifter forskning (principiellt) kan ingå. Det saknar sålunda betydelse om forskning för tillfället ingår i en lärares anställning. Helt tjänstlediga lärare och timlärare behöver inte lämna uppgift om bisysslor. Övriga lärare omfattas däremot av bestämmelserna, oberoende av om de endast har deltidsanställning eller är partiellt tjänstlediga (för att exempelvis utöva viss bisyssla).

All verksamhet som avser forskning eller utvecklingsarbete inom anställningens ämnesområde skall anmälas. Detta gäller oavsett om verksamheten bedrivs i form av anställning, uppdrag eller i egen rörelse.

En anställd, i vars anställning det ingår att ta till vara arbetsgivarens intresse gentemot arbetstagarorganisationerna, skall i sitt eget intresse inte motta sådana uppdrag inom en arbetstagarorganisation som kan grunda jäv.

Exempel på bisysslor som skall redovisas är:

1. anställning, medverkan som konsult eller annat engagemang i forskning eller utvecklingsarbete inom anställningens ämnesområde;
2. anställning eller annat engagemang i egna eller andras bolag eller firmor inom anställningens ämnesområde;
3. uppdrag som sakkunnig, opponent, etc. i forskningsråd, akademier och andra organisationer med uppgift att planera, genomföra eller främja forskning.

Redovisningen är obligatorisk och skall avse (a) bisysslans art, (b) uppgift om vem som är arbetsgivare/uppdragsgivare, (c) bisysslans omfattning och (d) bisysslans varaktighet. Om bisysslan avser konsultverksamhet för ett större antal uppdragsgivare, behöver inte varje uppdragsgivare särredovisas. Om bisysslan avser verksamhet i eget eller närstående företag, skall detta särskilt anges. Vidare skall i sådant fall anges omfattningen av det egna ägandet samt vilka ledningsfunktioner (motsvarande) i företaget som läraren utövar.

Anmälan av bisyssla skall ske inom en vecka, efter det att lärare har åtagit sig sådan syssla. Förändringar i lärares bisysslesituation skall fortlöpande redovisas. Prefekter skall redovisa sina bisysslor till rektor. På anmodan skall en obligatorisk skriftlig försäkran lämnas årligen och senast den 30 april till berörd prefekt.

Prefekt skall med anteckning om att han/hon har tagit del av den enskilde lärarens bisyssleredovisning snarast överlämna denna till personalavdelningen. Personalavdelningen skall upprätta och hålla ett särskilt register över dessa redovisningar.

Personalavdelningen skall tillse att alla lärare får information om dessa anvisningar och årligen påminna dem om deras rättigheter att inneha bisysslor och skyldigheten att redovisa dem. Personalavdelningen skall informera nyanställda lärare om bestämmelserna om bisysslor.

3.2 Redovisning av andra bisysslor

Lärare vid högskolan bör i eget intresse till prefekt skriftligen redovisa anställning som lärare eller annan medverkan i utbildning hos annan huvudman (annan högskola, gymnasieskola, grundskola, folkhögskola, studieförbund, företag, stiftelse, etc.).

Arbetstagare som omfattas av Chefsavtalet redovisar sina bisysslor till rektor.

Rektor redovisar bisysslor till regeringen.

4 Studenter i utbildning på forskarnivå

Den som har anställning som doktorand, där forskning eller utbildning på forskarnivå ingår som del av anställningen, innefattas inte i lärarbegreppet. Denna grupp anställda har således inte den utvidgade rätt till ämnesanknutna bisysslor som lärare har och omfattas inte heller av skyldigheten att redovisa sina bisysslor.

Anställd som av högskolan stöds i sin utbildning på forskarnivå får emellertid inte ägna sig åt sådan verksamhet som kan fördröja studierna. För att sådan anställd skall ha rätt att - inom eller utom högskolan - fullgöra uppgifter som gör att hans/hennes samlade åtagande överstiger heltidstjänstgöring erfordras rektors medgivande. Sådant kan ges efter särskild ansökan och efter yttrande av prefekt vid berörd institution. Det ankommer på prefekt att underrätta anställda av detta slag om bestämmelserna.

5 Ikraftträdande

Dessa reviderade föreskrifter träder i kraft 2008-04-01. De ersätter äldre föreskrifter 2002-08-01 (Dnr 191-02-43).

Bestämmelser om bisysslor i lag, förordning och avtal

I, 7 § lag om offentlig anställning (LOA) (1994:260):

En arbetstagare får inte ha någon anställning eller något uppdrag eller utöva någon verksamhet som kan rubba förtroendet för hans eller någon annan arbetstagares opartiskhet i arbetet eller som kan skada myndighetens anseende.

7 a § Arbetsgivaren skall på lämpligt sätt informera arbetstagarna om vilka slags förhållanden som kan göra en bisyssla otillåten enligt 7 §. Lag (2001:1016).

7 b § En arbetstagare skall på arbetsgivarens begäran lämna de uppgifter som behövs för att arbetsgivaren skall kunna bedöma arbetstagarens bisysslor. Lag (2001:1016).

7 c § En arbetsgivare skall besluta att en arbetstagare som har eller avser att åta sig en bisyssla som inte är förenlig med 7 § skall upphöra med eller inte åta sig bisysslan. Beslutet skall vara skriftligt och innehålla en motivering. Lag (2001:1016).

7 d § Ordinarie domare, chefer för myndigheter som lyder omedelbart under regeringen och direktörer för allmänna försäkringskassor skall på eget initiativ till arbetsgivaren anmäla vilka typer av bisysslor de har. Lag (2001:1016).

I, 3 kap 7 § högskolelagen (1992:1434):

En lärare vid en högskola får vid sidan av sin anställning som lärare ha anställning eller uppdrag eller utöva verksamhet som avser forskning eller utvecklingsarbete inom anställningens ämnesområde, om läraren därigenom inte skadar allmänhetens förtroende för högskolan. En sådan bisyssla skall hållas klart åtskild från lärarens arbete inom ramen för anställningen.

I, 4 kap 31 och 32 §§ högskoleförordningen (1993:100):

31 § Högskolorna skall på lämpligt sätt informera sina lärare om vilka bisysslor eller slag av bisysslor som inte är förenliga med 3 kap. 7 § högskolelagen (1992:1434). En högskola skall ge sina lärare råd vid bedömningen om en viss bisyssla är förenlig med den bestämmelsen. Om en lärare begär det, skall högskolan lämna skriftligt besked i en sådan fråga. Av 7 a § lagen (1994:260) om offentlig anställning följer att en högskola på lämpligt sätt skall informera sina anställda om vilka slags förhållanden som kan göra en bisyssla otillåten enligt 7 § lagen om offentlig anställning. Förordning (2001:972).

32 § En lärare är skyldig att hålla högskolan underrättad om de bisysslor som han eller hon har och som har anknytning till anställningens ämnesområde. Högskolan skall dokumentera underrättelserna. Dokumentation skall hållas så ordnad att det går att fortlöpande följa vilka bisysslor varje lärare har. Förordning (1998:1003).

I, 1 kap 15-16 §§ ALFA:

15 § En arbetstagare är skyldig att på begäran lämna uppgift till arbetsgivaren om och i vilken omfattning han har en bisyssla. Arbetsgivaren får dock begära en sådan uppgift endast om han anser att det finns anledning till detta med hänsyn till arbetstagarens sätt att utföra sina arbetsuppgifter.

Arbetsgivaren får ålägga arbetstagaren att helt eller delvis upphöra med bisysslan om arbetsgivaren anser att den inverkar hindrande på arbetet (arbetshindrande bisyssla)

16 § Arbetstagare vid myndigheten som bedriver affärs- eller uppdragsverksamhet får inte ha anställning eller uppdrag hos ett företag inom området för denna verksamhet. Arbetstagaren får inte heller ha del i eller själv eller genom någon annan driva ett sådant företag och inte heller annars i förvärvssyfte utöva verksamhet som berör detta område (konkurrensbisyssla).

Det som sägs i första stycket gäller inte om arbetsgivaren ¹⁾ medger något annat. Om ett sådant medgivande har lämnats, är arbetstagaren skyldig att på begäran lämna uppgift till arbetsgivaren om arten och omfattningen av konkurrensbisysslan.

¹⁾ Med arbetsgivaren avses i detta fall regeringen.

I, 9 § chefsavtalet:

Arbetstagaren är skyldig att lämna uppgift till arbetsgivaren om och i vilken omfattning han innehar eller avser att åta sig bisysslor. Arbetsgivaren får besluta att arbetstagaren helt eller delvis skall upphöra med en bisyssla eller avstå från att åta sig en bisyssla som inverkar hindrande på arbetet.